

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 września 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił wysokość zadłużenia M. T. z tytułu nieopłaconych składek za okres od listopada 2017 roku do sierpnia 2018 roku na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy wraz z odsetkami na łączną kwotę 10.187,01 zł (decyzja k.7 akt ZUS).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. T. w dniu 26 października 2018 roku zarzucając błędne ustalenie wysokości zaległych składek (odwołanie k.3-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie (odpowiedź na odwołanie k. 7).

W związku z treścią pisma wnioskodawcy i zobowiązaniem sądu organ rentowy w piśmie z dnia 4 marca 2019 roku wyjaśnił sposób rozliczenia składek (pismo k.39).

Na rozprawie w dniu 14 maja 2019 roku wnioskodawca cofnął odwołanie z uwagi na wyjaśnienie jego wątpliwości w piśmie organu rentowego (e-protokół z 14 maja 2019 roku 00:06:20).

Na tej samej rozprawie pełnomocnik ZUS wyraził zgodę na cofnięcie odwołania i wniósł o umorzenie postępowania (e-protokół z 14 maja 2019 roku 00:08:12).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Cofnięcia pozwu (środka odwoławczego) należy do uprawnień powoda (odwołującego się) i jest wyrazem jego prawa do dysponowania przedmiotem procesu oraz przejawem odwołałości czynności procesowych.

W rozpoznawanej sprawie odwołujący się płatnik składek, an rozprawie w dniu 14 maja 2019 roku zdecydowanie i wyraźnie oświadczył, iż cofa swoje odwołanie od decyzji organu rentowego. Uzasadnił to wyjaśnieniem jego wątpliwości, co do sposobu naliczenia niezapłaconych składek, w piśmie organu rentowego. Na tej samej rozprawie odwołujący został pouczone o skutkach prawnych cofnięcia odwołania. Oświadczył, iż zrozumiał pouczenie i podtrzymuje swoje oświadczenie woli.

W świetle stanu faktycznego sprawy cofnięcie odwołań przez płatnika składek nie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, nie zmierzało do obejścia prawa, ani też nie naruszało słusznego interesu ubezpieczonego, o którym mowa w art. 469 k.p.c.

Na mocy art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Zgodnie z przepisem art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 203 § 1 kpc w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

30 V 2019 roku.